

บทความ อ. ๔๙/๒๕๕๘

วีระเชษฐ์ จารยาภูล

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

จ่ายเช็คเด้งแล้วหน้อกนอกราชประเทศดีไหม?

กรณีที่ชาวต่างชาติกระทำการผิดในบ้านเราแล้วแต่ยังไม่ได้ตัว ก็มีการตั้งข้อสงสัยว่าป่านี้ผู้ก่อเหตุน่าจะจองตัวเครื่องบินกลับบ้านไปแล้ว จะสามารถตรวจสอบได้อย่างไรว่ายังอยู่หรือไปแล้วจริงๆ

เรื่องนี้ครับนายสลิดได้ฟ้องนายชาบะ ชาวญี่ปุ่น ต่อศาลแขวงสมุทรปราการ ในข้อความผิดว่าด้วยพระราชบัญญัติอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. ๒๕๓๔ และอยู่ระหว่างการจัดส่งสำเนาคำฟ้องให้นายชาบะ แต่ไม่สามารถส่งให้ได้โดยวิธีปกติธรรมดा จึงต้องสืบค้นที่อยู่ญี่ปุ่นมาดำเนินการที่อาศัยของนายชาบะในประเทศไทย นายสลิดจึงมีหนังสือถึงสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารการพำนักระหว่างการเดินทางออกนอกประเทศ และการขอหนังสือรับรองของนายชาบะ แต่ได้รับการปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๔ และนายสลิดไม่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๒๔ (๑) – (๙) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่นายสลิดจะต้องยื่นคำร้องขอต่อศาลให้ออกหมายเรียกพยานเอกสารแล้วสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองจะส่งเอกสารให้ศาลต่อไป นายสลิดจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

ตามมาตรา ๒๔ (๑) – (๙) โดยสรุปก็คือนายสลิดไม่ใช่ศาล ไม่ใช่พนักงานสอบสวนที่จะอยู่ในข้อยกเว้นที่กฎหมายให้เปิดเผยได้ แม้เจ้าของไม่ยินยอมและไม่เข้าข้อยกเว้นอีก ตามมาตรา ๒๔ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ เห็นหน้าซีดเชียวของนายสลิดที่ได้เช็คที่เขียนเงินไม่ได้แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่นายสลิดมีคำขอคือข้อมูลถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย และการเดินทางออกนอกประเทศของนายชาบะ ถึงจะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล แต่นายสลิดเป็นโจทก์ฟ้องนายชาบะเป็นจำเลย จำเป็นต้องทราบข้อมูลเพื่อส่งสำเนาคำฟ้อง การเปิดเผยเพียงสองส่วนนี้ไม่ถือเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร จึงให้สำนักงาน ตรวจคนเข้าเมือง เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่พำนักระหว่างการเดินทาง และการเดินทางออกนอกประเทศของนายชาบะ แต่ปกปิดข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล เช่น วันเดือนปีเกิด หมายเลขหนังสือเดินทาง เป็นต้น พร้อมทั้งรับรองสำเนาถูกต้องให้นายสลิดต่อไป

จ่ายเช็คเด้งแล้ว จะไปจับสาเกที่บ้านน่าจะไม่จ่ายอย่างที่คิดครับ

(ที่ สค ๒๙/๒๕๕๘)